

AUDIOTRANSRIPTIE EXPERT TALK SALOME SCHOLTENS – 10 APRIL 2024

Sofie [00:00:03] We hebben elkaar teruggevonden. Ja Salome, ik zag dus dat jij ook met systemisch werk bezig bent en dat onderzoekt. Ehm. Ik ben heel benieuwd naar wat jouw onderzoeksvragen zijn, wat jij of je daar op dit moment mee bezig bent nog? Wat heb je daar nog te weten wil komen? Wil je graag dat ik ook nog iets vertel? Eerst misschien.

Salome [00:00:31] Ja, ik vind het wel leuk als je even iets vertelt vanuit. Nou, gewoon even. Je had al iets in de mail gezet naar van waaruit je doet iets van je opleiding en ook waarom je dit onderwerp hebt gekozen. Of naar voordat iets, want dan kan ik denk ik beter aansluiten met mijn verhaal.

Sofie [00:00:47] Ja, dat is goed. Ehm, ja dus. Ik heb. Zelf ben ik gids en publieks werker gids in het fotomuseum geweest en nu publiekswerking in het Middelheim museum in Antwerpen. Ik weet niet of dat je dat kent. Er is een openlucht beeldenpark en dat is een museum dat zich meer en meer wilt concentreren. Zoals vele musea rond welzijn. En één van de tools die vaak gebruikt worden zijn is vallen binnen de categorie slow art belevingen en dus als gids. In het fotomuseum heb ik ook vaak van die slow art sessies begeleid die dan eerder in de richting van mindfulness gaan, maar dus ook te maken hebben met lichamelijk gewaarzijn. Ergens in het nu zijn en via die weg kijken naar kunst op een heel verdragende en aandachtige manier. En omdat ik zelf een aantal keer opstellingenwerk heb meegemaakt, was ik aan het denken. Ja. Zouden we niet via opstelling sfeer? Ik zou daar nu de. Zouden we daar niet de aantrekkingskracht van een werk mee kunnen bestuderen of in kaart brengen? Zouden we via ons lichamelijk gewaarzijn informatie kunnen krijgen over een schilderij dat we misschien voordien nog niet gezien hadden? En daar ben ik dus mee aan de slag gegaan. Ik heb zes experimenten gedaan in het Middelheim museum rond sculpturen en in het Kenniscafé, het Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen bij schilderijen. Zowel abstracte werken als figuratieve werken. En daar, ja daar ben ik nu de data van aan het analyseren. En ik ben ook focus interviews aan het doen met de deelnemers. Ehm, ja, wat dat voor mij soms nogal verwarrend is omdat ik het niet eenvoudig vind dat je banen om en om in kaart te brengen. Wat is nu juist de opbrengst hiervan? Ehm. Maar alleszins ja het het werkt wel om het als heel vertraging in de ervaring te doen. De deelnemers geven ook aan dat het wel echt een verrijkende ervaring dat hun perspectieven op kunst, op het kunstwerk, op de kunstwerken die we bezoeken wel veranderen. We nemen ook een lange aanloop naar de sessie. De oefening die dan uiteindelijk het opstellingenwerk is omdat we mensen wel een even moeten meenemen er is heel veel veiligheid nodig, geven ze ook aan om dat te brengen. Er zijn ook wel ehm ja, ik, ik, ik heb hem. Ik heb een heel. Ik heb heel goede deelnemers gevonden die daar heel veel zin hebben in experimenten in die zin, maar toch ook wel wat kritische reacties van goh, je hebt mij nu kunnen overtuigen, dan ga je daar iedereen mee overtuigen of ga je daar anderen mee overtuigen? Ehm, ja dus. Dat zijn zo de dingen die ik daar op dit moment in ontdek. En wat daar vooral belangrijk is, is het groepsdynamische proces. Dat mensen toch die verschillende perspectieven leren kennen en. Zich heel, heel veel verbinding voelen met elkaar.

Salome [00:04:31] Mooi. En is dat onderzoek in het kader van een opleiding of gewoon je eigen interesse?

Sofie [00:04:37] Ja, dat is dus we hebben in de master. Ja, ik volg de master Kunsteducatie in de Fontys Hogeschool en dat ben ik nog vergeten zijn. Ja, die. En dus in het laatste jaar. Wat daar nu. Dit jaar is voor mij. Uhm ja, moeten we een onderzoek doen dat voor mij natuurlijk al veel eerder begonnen is doordat ik vorig jaar ook al helemaal in slow art verdiept heb. Ehm ja, en dus het is een ontwerponderzoek geworden waarbij ik probeer te komen tot hoe dat nu een sterke methodiek kan worden.

Salome [00:05:16] Ja oké. En heb je zelf ook ervaring met opstellingen doen als representant of. Of heb je zelf opleiding gedaan of wat?

Sofie [00:05:23] Ik heb zelf de ervaring als representant en als vraagsteller. Ik heb dat ook met paarden gedaan, ook bij verschillende opstellers. Inderdaad Thorsten Prijs is bij ons een hele bekende die ook boeken publiceert daarover. En ik heb een facilitator voor de methode die die wel ervaren is in opstelling, werk en ook gestalttherapeut is. En ik heb ook een iemand die cursussen geeft in opstellingen. Werk is laten meekijken. Oké, ja.

Salome [00:06:05] Ja oké dat helpt. Dan weet ik ook een beetje van wat je wat je al wel weet, wat ik niet hoeft te vertellen.

Sofie [00:06:13] En ik heb er ook wel veel over gelezen ook. Ja, ja nee Oké.

Salome [00:06:18] Dus was mooi. En nou ja, heel kort. Ik woon in Groningen, werk in Groningen bij de universiteit hier en ik ben docent. Ik ben docent in professionele vaardigheden en persoonlijke en professionele ontwikkeling van studenten bij de Medische faculteit en de faculteit Economie en Bedrijfskunde. Eh. Dus ik werk gewoon de hele dag met de studenten en ik ben van huis uit epidemioloog, dus iets heel anders. Ik ben gepromoveerd daarin en heb een tijd als onderzoeker gewerkt en toen eigenlijk via allerlei managementbanen, coördinatiebanen en op een heel andere pad terechtgekomen. In dat proces heb ik opleiding gedaan in systemisch werk en eigenlijk gewoon geprobeerd om daar ook weer alles in te doen wat er te doen is. Het is wel veel, maar in ieder geval omdat ik gewoon merkte... Voor mijn eigen persoonlijke ontwikkeling had ik wel familieopstellingen gedaan, maar toen ik een team moest aansturen en dingen in een grote organisatie moest regelen, dacht ik als onderzoeker: wat gebeurt hier? Dus toen moest ik een beetje bijleren. En die systemische aanpak, die beviel heel goed. En nou ja, we hebben ook nu een manier ontwikkeld om dat toe te passen in onderwijs. Dit is met studenten opstellingen te doen, teamopstellingen. Ik werk eigenlijk met opstellingen, niet in de therapeutische zin. Dus niet de familie opstellingen of als coach ofzo, maar meer echt als docent trainer en dan ook wel coach, maar altijd meer de organisatie of teamopstellingen. Ik werk dus niet met grote grote trauma's want dat is de setting er niet voor, dus dat is goed om te weten. Maar goed, ik heb een soort academisch hoofd, dus ik was met die opstellingen bezig en ik was gewoon zo geïntrigeerd. Ik denk wat is dit, wat gebeurt hier? En ja, ik kan heel goed tegen dingen die ik niet snap hoor. Dat is helemaal niet erg, maar meer gewoon geïntrigeerd van wat? Wat is dit dan? En wat is nou Hellingier echt de eerste die dit nou allemaal verzonnen heeft? Of past dit in een context of zo? Dus toen ben ik, ja inmiddels al weer zes, zeven jaar geleden gewoon is ergens begonnen met lezen. Ik dacht nou ik ga dus uitzoeken van wat is dat dan, dat systemisch werk en waar komt het vandaan En nou en en. Gaandeweg kwam ik andere mensen tegen en dat is uiteindelijk tot een paar publicaties heeft dit geleid. Dus ik ben docent. Ik heb geen aanstelling als onderzoeker, dus ik heb ook geen onderzoeksopdracht. En zitten er ook niet een heel team van mensen die dat doen. Dus ik werk wel samen met veel mensen, maar het gebeurt eigenlijk allemaal op persoonlijke interesse. En nou en dan wel via gewoon een gedegen wetenschappelijke aanpak. En ik vond het ook belangrijk. Ik wilde graag kijken. Sowieso boeken en websites en blogs over systemisch werk en opstellingen. Ik dacht Maar waar ik nog niet beschreven is, is in de wetenschappelijke literatuur. Dus weet je, ja, wij zitten gewoon in onze eigen bubbel en iedereen doet opstellingen, weet je. Maar echt, als ik mijn kamer hier uitloop heeft niemand er van gehoord. Dus ik dacht van ik moet ook ergens in een eh, ik moet ergens iets over gaan schrijven dat het ook bestaat in die wereld. Nou ja, de wetenschappers lezen bepaalde tijdschriften artikelen dus in hun taal op hun manier maar daarover te vertellen? Nou, dat is eigenlijk dat ik dacht dat wil ik doen. En ja, dus gewoon gaandeweg. Ik heb uitgezocht van al het onderzoek wat er over is van familieopstellingen en ook over organisatieopstellingen is overzicht gemaakt van wat is er allemaal, wat is er bekend, wat weten we wel,

wat weten we niet? En daarna hebben we een vragenlijst gestuurd aan ja aan opstellingen internationaal van eh hoe beschrijf je de methode en en wat Wat is een soort protocol en waar en wanneer gebruik je het weer niet om ook een soort van die community zichtbaar te maken? Want ze zeggen allemaal ja, het wordt heel veel gebruikt, maar dat kan je nergens terugvinden kan je niet zeggen, Maar met die met die vragenlijst konden we aantonen dat er in ieder geval wereldwijd 300 mensen in weet ik wat 28 landen mee bezig is en zo. Zeg maar in kleine stapjes. En dat heeft mij heel erg veel geleerd over de methodiek. Maar gaandeweg spreek je ook heel veel mensen en zo lees je daarover. Dus dat was heel, heel erg inzichtelijk en daardoor heb ik zelf ook meer idee gekregen van oké, wat gebeurt er nou met zo'n opstelling? Ik kan niet zeggen van nou het is een totaal. Nou het is niet bewezen effectief dus dat is altijd jammer. Bummer. Maar dat is gewoon het is we kunnen niet kan niet zeggen van een sticker erop van het is bewezen. Er is dus wel aannemelijk dat het werkt zeg maar. We hebben wel genoeg gevonden dat we aannemelijk is dat het effectief is. We weten ook niet precies hoe het werkt. Ik heb wel ideeën nu over en en wel richtingen en stukjes van het werkingsmechanisme kunnen we wel gewoon verklaren. Dus het is niet helemaal een black box, maar een aantal dingen wel, maar een aantal dingen niet. Is ook niet erg, want het is met heel veel dingen dat we niet precies weten hoe het werkt. Dus daar zijn we nu. En ik ga gewoon steeds van mijn stuk een stukje verder met met ja zijn we mee bezig. We zijn nu weer met een onderzoekje bezig en laten mensen een casus lezen. En dan doen we online een opstelling met met mensen en dan doen we elke keer dezelfde casus en dan weer andere mensen. En dan kijken of dat er elke keer anders uitziet of elke keer hetzelfde is of zulk soort dingen. Dus elke keer zijn we, gaan we zo stap je iets onderzoeken wat we belangrijk vinden of interessant?

[00:12:08] Ja dus ja, leuk wat je wat je doet. Interessant, boeiend. Ik kan me ook iets bij voorstellen En ik denk één ding wat ik misschien in ieder geval wilde zeggen is Want ik wat ik niet wist, maar wat ik gaandeweg een van de dingen die ik tegen ben gekomen. En daar kwam ik op omdat ik in contact kwam met iemand van bewegingswetenschappen en die zei van haar totale vage methode waar je het over hebt. Maar weet je, die liga die de de interspersoonlijke ruimte en positie voor de naam. Ik zei Oké, en dat zei ze. Het is een non-verbale taal, weet je. En toen ik dat ging uitleggen dacht ik oh ja, tuurlijk. Nou, toen ben ik er ook over gaan lezen en daar hebben nu ook de studenten project op gehad. Dat heet boksen mix en dat is zeg maar. Ja, het is als je het nu hoort denk je de. Maar wij mensen zijn voortdurend non-verbaal aan het communiceren naar dat weet jij ook. Maar dus ook in ons positie, in afstand met elkaar. De hele dag door weet je dus heel logisch. Maar degene die je staat, ja, daar sta je dichterbij, neem je meer dicht en je kan met je schouder een klein beetje bewegen. Iemand heeft al door oh, ze heeft er geen zin in. Of weet je of ze vindt het niet interessant En dat is heel subtiel. En wij gebruiken en praten de hele dag zo met elkaar naast alle andere non-verbale dingen, maar gewoon die, die positionering. Dus we hebben bijvoorbeeld plaatjes laten zien van van twee bolletjes met een neusje zo zeg maar dat we het plaatje laten zien aan en aan mensen en van goh, beoordeel deze samenwerking nou, het gaat fantastisch en hoe verder het uit elkaar, hoe slechter de samenwerking is. En ook als ze elkaar niet aankijken. En ook internationaal dus echt heel veel dezelfde interpretatie. Dus daarvan dacht ik dat is een element wat dus niet mystiek is aan opstellingen. Dit is een taal die wij de hele dag door spreken, maar wat we gewoon niet zo bewust van zijn. En die taal, die vaardigheid van het spreken en het lezen, die zijn we ons gewoon niet bewust. Maar we kunnen dat heel goed. Dus zodra jij een opstelling ziet. Ja, tuurlijk heb jij daar meteen allerlei ideeën bij. Je ziet die zin een beetje, weet je en et cetera. Als je een verhaal hoort bijvoorbeeld en je moet dat uitbeelden, ja dan ik denk dat. Dan spreek je die taal. Dus dat is niet dat het heel opstellingen verklaart, maar wel een stukje dat ik dacht. En dat is denk ik ook met als je ik weet niet precies hoe jij het doet, maar als je met je positie ten opzichte van kunstwerken en met elkaar zeg maar, dan ben je dus ook een soort taal aan. Je bent non-verbaal aan het communiceren met elkaar.

Salome [00:15:02] Dus dat is niet van dingen waarvan ik denk nou dat is niet mystiek en daar kan ik best wel wat over vinden. En niet dat ik dat ik een mysticus helemaal prima maak, denk ik. Je moet niet dingen mystiek maken die niet zijn en dus dat vind ik heel erg intrigerend. En ik denk ook en dat doen we dus de hele tijd en dat is ook zo grappig. Wordt ook in onze taal bijvoorbeeld. Weet je dus wat ik al zei, je iemand die je naast naast staat of je naaste of rugdekking hebben, schouder aan schouder staan en ze hebben heel veel in onze taal en ook in allerlei talen heb je die verbinding tussen iets, ruimte, lucht en ja, je sociale relatie. En ook weet je als je naar schilderijen kijkt, daar wordt natuurlijk wordt altijd gebruikt. Weet je of of wat jullie op het toneel dat je de degene die de scènes bedenken dat daar wordt dat woord gebruikt, die taal van iemand die net achter staat of voor. Weet je dus dat? Dat is eigenlijk iets. Of nou ja.

Sofie [00:15:59] Ja, en het is net omdat het zo een. Op die manier heel toegankelijk is. Dat ik het gevoel krijg dat we een een shortcut nemen waardoor de mensen in mijn experimenten op een gelijkwaardige manier met elkaar kunnen praten over hun beleving van het werk. Omdat als de non-verbale taal spreekt, iedereen en dus we moeten niet vertrekken vanuit een a priori ongelijkheid waar waarbij mensen al meer kennis van kunst zouden hebben of niet. En dat vind ik een heel belangrijk element in dat opstellingswerk.

Salome [00:16:41] Ja, nee, dat kan ik me goed voorstellen. Dat is iets. Dit ook. Je kan je met kinderen doen, met ouderen. Dit is zoiets ja menselijks, zeg maar hier in Versailles en ook en dat vertelde ook een keertje iemand en die zei ja, maar non-verbale taal is over het algemeen veel meer gelijk over de wereld dan verbale taal. En dat heeft waarschijnlijk te maken is dat wij als mensen en er was een tijd dat wij nog geen woorden hadden, dus toen communiceerden we non-verbaal, net als dieren zeg maar. Nu is dat dat, dat het non-verbale Taal is veel ouder dan verbale taal. Dat is wat ik ook heel erg mooi inzicht dat ik denk oh, dat is dus echt ook iets heel natuurlijk en iets heel menselijks. Dat we dat doen, weet je. En dat eigenlijk ben je ook als je kijkt zo heel vaak met opstellingen bezig. Zeg maar gewoon wat je als je de ruimte binnenkomt of dat je Mensen gaan een plek bepalen. Waarom gaat de mens? Gaan mensen daar zitten of hoe heet je een en daar is mee spelen. Weet je, ik kan me dat heel goed voorstellen ook, ook met kunst. En in zo'n ruimte brengt inderdaad iedereen naar hetzelfde, ja, op hetzelfde vlak en iedereen spreekt dan ook dezelfde taal.

Sofie [00:17:58] Ja, maar niet per se een. Een gemak dus. De lichaamstaal is dan de. Dat vinden mensen heel vaak. De heel eenvoudige opdracht die men dus. De eerste opdracht is neem een positie in ten opzichte van het werk waar we naar kijken in afstand, nabijheid of kijkrichting. Dat is de eerste uitnodiging en dan wordt er gevraagd vul even in op die positie, Hoe is het hier en daar? Benoem je in één woord verbaal het stuk erbij, Dus dat is al voor veel mensen spannend om daar staan te zeggen. Maar het is niet omdat je naar die lichamelijke gewaarwording gaat dat je ook toegang krijgt, denk ik, tot dat meer emotionele gewaarzijn. Ook dat we heel snel over overtroeven met kennis. Ja dus.

Salome [00:18:51] Ja dus dat ja, dat is dat dan ook echt je taak als begeleider. Want die opdracht is heel mooi zichtbaar. Dus mensen, zoek een plek en als je dan ja dan moet je kijken hoe je dat daar dus expliciet dat je dat laat expliciet maken of dat ze dat echt echt die bewustzijn te ontwakken van wat gebeurt er? Want ze weten vaak niet waarom ze op die plek zijn gaan staan, of wel? Of ze denken iets, maar dan ze echt te laten voelen. Oké, maar wat gebeurt hier? Nou ja, dat is dan de rol van de van de begeleider. Om dat naar boven te halen is heel lastig. En dus ik stel voor studenten wij doen het ook. Laat studenten gewoon uitgaan van hun project en dan moeten ze zichzelf opstellen, Zeg ik wat? Ja, dat komt er op. Dus ik vraag bijvoorbeeld niet speciaal naar gevoelens, want ja, dan gaan mensen allemaal daar. Niet iedereen, maar de meesten denken oh moet ik iets voelen? Dan weet je gewoon wat. Neem je waar bijvoorbeeld En en wat Wat echt de hele tijd gebeurt is dat ze meteen gaan rationaliseren. Oh ja, ik ben hier gaan staan. Ja, omdat ik. Ja, ik vind het wel belangrijk en ik wil een beetje hem kunnen zien. En ik ben dus ze gaan meteen zo. Ja, dat is wel een beetje kunst. Soms laat ik dat een beetje, want dat hebben ze dan misschien voor zichzelf nodig om een soort verklaring te hebben of zo, maar het moet ook niet te ver.

Weet je dat? Ik zeg nou prima, maar gewoon wat ervaren, Is dat onprettig? Niet prettig. Ja, dat is maar ik denk dat dat iets heel, jazekeer je niet zoveel ervaring mee hebt dat dat. Mijn neiging is die mensen veel hebben gewoon te rationaliseren en te verklaren voor zichzelf omdat ze oh ja.

Sofie [00:20:34] Want mijn mijn opsteller, die vraagt dus expliciet van hoe is het hier?

Salome [00:20:40] Ja.

Sofie [00:20:42] En dat geeft heel veel ruimte.

Salome [00:20:44] Ja, dat is een hele mooie vraag.

Sofie [00:20:45] Of de antwoorden ja, maar ik merk wel door de vraag te stellen hoe is het hier dat er al sneller iets komt van ja op die emotionele laag?

Salome [00:20:56] Ja, ja, ja, ja, dat ligt eraan. En sommigen vinden dat misschien makkelijker. Ja, ik denk dat je het vaker hebt gedaan en meer ook misschien ja, verbonden met je lijf dat daar meer ja dat meer gewend bent. Dat je dan veel subtieler kan voelen van goh, ik voel ja me steken hier, ik zou eigenlijk willen draaien, daar ga je veel meer subtielere dingen noemen, maar dat dat, dat is ook oefening, weet je. Dus dat kan je als begeleider een beetje. Eh, ja. Aanwakkeren.

Sofie [00:21:30] In die zin had ik ook makkelijke proefkonijnen, want dat waren allemaal mensen die al ofwel een voorliefde hadden voor kunst ofwel lichamelijk en emoties bezig waren in verschillende contexten. Dus ja. Maar ja, je moet ergens beginnen.

Salome [00:21:45] Of ergens beginnen. Nee, maar ik denk ook altijd zo'n beetje je stelt me toch een vraag die ze normaal gezien niet krijgen. En ze horen ook antwoorden van anderen. En ik? Ja, weet je, je zet aan tot lichaamsbeleving zeg maar. Ik vind dat bij studenten ook heel erg belangrijk en dat je dus. Ik zit altijd heel veel dingen tussendoor te vertellen waarbij studenten dat ik ook zeg ja of nee. Heb ik een lijf? Weet je, neem jij dat Media? Die zendt allemaal signalen uit de hele dag. Dus handig als je af en toe ook werkt. Weet je dus gewoon dat ze ook even mogen voelen. Of goh ja, hoe zit je erbij? Is er iets wat je lijf je vertelt? Niet makkelijk, Ongemakkelijk. Dat is een soort van leren. Oh ja, mijn lijf is er ook bij. Ja, ja, ik weet je, ik denk ja, soms is het ook echt niet dat ik denk oh ja, wat zit ik eigenlijk te doen? Maar ja, soort van denk Ja, het is toch misschien een vraag of iets wat ze niet zo vaak horen. Weet je, dat is bij jou ook. Weet je, dat is toch niet zo vaak dat ze doen? Maar ze zijn misschien straks in een andere setting en dan ja weet je zo. Dus ja.

Sofie [00:22:49] Ja en ik, Ik blijf het gek vinden. Mensen lopen er soms echt gillend van weg, van zo'n vragen, maar dat lukt meestal ook. Dus daarom dat ik het wil dat ik ermee wil bezig zijn omdat ik er zelf zo hard het belang van inzie. Ik heb twee burnouts achter de rug en op de duur had ik ook alleen maar mijn lichaam als kompas en heb ik daar ook wel echt heel veel uit geleerd door lichaamswerk te gaan doen. Ja dus ja, dat is wel een liefde die ik dan ook wel.

Salome [00:23:19] Wil hebben, ook met dat vind ik ook heel mooi element van opstellingen Zeg maar dat je dat lijf meeneemt en dat je ook mag bewegen en dat dat want ik hou veel minder van allemaal intervisie en al, maar praten en kletsen kunnen. Al mijn studenten kunnen al heel goed kletsen, ook de docenten. Wel heel goed kletsen, maar ik denk soms, want je zet het alleen maar meer vast, weet je door te praten, te praten of je blijft. Maar ja, soms helpt het hoor of soms komt het tot iets. Maar ik ik werk veel liever gewoon. Ga maar bewegen, ga maar iets doen en dan reflecteren we. En gaandeweg dan kom je bij meer de impliciete dingen dan ja, als je het kan verwoorden, dan weet je het eigenlijk al. Dus ja, laat ze maar een ervaring hebben die ze niet zo goed in woorden weten te vatten. Of dat ze een beetje stamelen of stamelen. Een beetje denken dat weet ik niet zo goed. Of iets raars zeggen, maar dan ik ook. Maar dan ben je nu mee met een nieuwe ervaring bezig, want je weet eigenlijk niet zo goed wat je moet zeggen. Weet je dat, dan wordt het interessant. Terwijl als je al een mooi verhaal over kan houden, dan weet je dan.

Sofie [00:24:26] Denk ik ja, ik denk dat ik. Ik las Ik had iemand ontmoet en die sprak over X formatief leren en dat begon ook altijd met eerst een uh lichaamsbeweging oefeningen. Ik weet niet of dat je Augusto al kent, die heeft games voor acteurs en actrices ontworpen, dus dat vertrekt altijd vanuit een beweeglijk element of een spel element. En dan pas nadien, nadat we die oefening hebben gedaan, gaan we daarover praten om te kijken wat heeft ons dat nu gebracht? Wat hebben we hieruit geleerd? En en dat is denk ik ook wat er gebeurt met dat. Dus hij zegt ja, we hebben informatief leren dat die kennis overdragen iemand vertelt en de anderen proberen het te reproduceren of zo. Maar ja, dat is formatief leren. Zo zie ik het, want daar hou ik ook van.

Salome [00:25:18] Veel vragen hebben opgeschreven. Een hele mooie term. Ja, ja, ja, ja. Ik denk dat ik iets mooi moet zijn met zo'n kunstwerk, omdat je dan ook. Wat ik interessant vind is dat je ook zelf een andere plek mag hebben ten opzichte van het kunstwerk en ook eens zelf nadenkt of voelt van ja dat je er niet alleen maar voor hoeft te kijken. Maar wat is inderdaad mijn relatie met dit werk en hoe voelt dat vanuit verschillende plekken? Want dat is ja dat is wel echt en dat vind ik interessant.

Sofie [00:25:55] Ja en mensen geven dan terug van ja ik zie hier, ik zie hier door al die andere mensen ook in hun posities dus te zien staan dat we allemaal andere perspectieven innemen. En tegelijkertijd als mensen dan uitspreken wat ze bij een bepaald werk komt daar ook weer heel veel gemeenschappelijkheid in. En als je al die woorden zou samen nemen en je gooit die bijvoorbeeld in Tsjechië PT, dan zou je daar ook een perfecte tekst kunnen uithalen. Dus het is niet natuurlijk moeten daar daar nog wat kunsthistorische elementen bij, zo waar ik nu bewust van weg blijf om niet in de academische kennis niveau te werken. Maar dus als mensen dan op die manier ervaren over hun werk is ook wel heel veelzeggend over het werk. Dus het is ook allemaal wel waar wat dat er komt. Want ik dacht ja, over wat voor muziek gaan we gaan eten of mysterieuze weet. Maar ja ja.

Salome [00:26:58] Nee ik snap het. En wat ook nog wat Ja, wat? Nou ja, misschien een geoefende opsteller wat historisch kan zien. Als je dan het plaatje ziet van iedereen dat je zelf eens uitzoomt en naar die geheel als opstelling kijkt, dus los van hun eigen ervaringen of hoe ze gewoon naar het beeld wat is ontstaan dan. Dat zou ik ook interessant vinden, want ik zie het, nou ja, dat met opstellingen ook weer. Ik zie heel vaak dat dat beeld wat ontstaat iets zegt over het systeem of over waar de mensen in zitten of over. Ik kan me voorstellen ook iets misschien met het schilderij of iets wat het is. Een soort communicatie. Wat ze ook doen en zo, het is niet zomaar met ze doen ten opzichte van een kunstwerk. Dus er is ook communicatie tussen het kunstwerk en hun als systeem op dat moment.

Sofie [00:27:52] Snap je wat ik bedoel? Ja ja, dan moet ik.

Salome [00:27:54] Ik weet niet of je dat mee kan nemen, maar dat lijkt me interessant om te kijken van ja. Bijvoorbeeld als we kijken opstellingen heb ik een studententeam en die doet onderzoek bij een werk van een ziekenhuis of weet ik het allemaal. Weet je dan wat

zij laten zien Komt vaker overeen met wat er speelt of zo. Weet je dus behalve hun eigen team posities. Of ik heb wel eens wat met verschillende team opstellingen van studenten dan iets gezien van waar wat er speelt in die opleiding of show bijvoorbeeld. Daar ben ik een beetje vaag maar iets van. Kan je voorstellen.

Sofie [00:28:32] Ik kan het heel goed begrijpen, want dat is inderdaad wat ik nog zien doen.

Salome [00:28:36] Uittekenen zal ik zeker doen.

Sofie [00:28:39] Die naast ons werkelijk liggen En dat is klei. Ja.

Salome [00:28:42] Ja, precies. Dat zou heel interessant zijn. Ja, want het is ook communicatie denk ik zo. Dus dat is er gebeurt iets. Dat is dat kunstwerk. En dat in die groep vormt de systemen daar. Ja, oké.

Sofie [00:29:00] Ik heb ja. Mag ik nog iets vragen aan jou?

Salome [00:29:03] Want vijf minuutjes. Hoe lang is nog iets nieuws plannen?

Sofie [00:29:07] Ja, misschien moeten we dat doen, want ik had ook nog wat vragen voor jou. Oké, omdat. Je hebt mij nu één term gegeven Proxemics. Dat is denk ik al een hele goeie. Ehm. Het gaat ook. Ik heb het. Ik wou het ook met jou hebben over de vooroordelen van het ego. Ik heb heel veel woorden bij mijn deelnemers gehoord. Dat is magisch, mysterieus. Ja, energetisch. Dat je daarmee omgaat. Of dat je het concept embodiment kent en daar misschien iets mee doet. Maar ja, het zou leuk zijn mochten we daar nog even kunnen verder over praten daar.

Salome [00:29:42] Want ik heb nu een student die bij mijn deur staat. Oké, ja, of over een uurtje of op een ander moment.

Sofie [00:29:51] Over een uurtje is.

Salome [00:29:51] Prima. Oké, goed plan. Maar iets in over 2.00u? Ja, dan doen we jouw link weer.

Sofie [00:29:57] Dank je wel. Dan weet je waar.

deel 2.mp4

Sofie [00:00:03] Ehm ja. Ik Uhm ja. We waren daarnet nog even bezig over Ik hoorde bij jou. Eh, ja, sorry.

Sofie [00:01:15] Ik hoorde jou daarnet in ons vorige gesprek ook het woord mystiek of mysterieus of zoiets. En ja, ik. Ik merk dat ik daar bij het bevragen van mijn deelnemers ook snel vast begin te lopen. Woorden als magisch, mysterieus, energetisch En ik vind het een heel moeilijke balans om tussen te snel zweverig te worden. Ehm, ja, en En dan het wetenschappelijke dat je dan dit onderzoek dat je wilt doen. Ehm, dus jij komt dat ook tegen Of hoe ga je daarmee om?

Salome [00:01:56] Een hele goede. Ik denk dat bij jou. Het ligt ook heel erg natuurlijk aan wat voor mensen je je hebt, dus bij je. Je zal ook groepen hebben die dat heel erg prima trekken en zelf al die woorden gebruiken. Maar ik, ik ja. Ik werk in met studenten in een academische setting. Daar is allergie voor woorden die jij gebruikt. Dus ik. Ik wist meteen al van ik ik moet een andere taal vinden. Want ja, daar haakt iedereen af. Dus ook heel veel woorden die gebruikt zijn als weet ik val volgens mij je poot of je potentie bijvoorbeeld, of ja innerlijk beeld of weet ik veel wat. Gewoon. Ook woorden die normaal zijn voor opstellingen wist ik ook al. Ik kan het niet gebruiken, dus ik moet een soort ik. Ik heb een soort taal ontwikkeld die wat neutraler is. En wat de studenten aan kunnen en doen zodat ik ze wel meekrijg. Want ik denk ik moet gewoon de taal aanpassen want anders dan gaan ze niet met me meedoen. Eh Dus eh ja, ik noem ook niet echt vaak een opstelling. Ik noem het een soort opstelling. Of weet je, ik denk ik ik. Ik gebruik wel andere woorden en feel veel practice van wat we doen, van gewoon positie ten opzichte van elkaar. En dan dat je dat eh, dat dat vaak ook iets triggert of iets zegt of inzicht geeft. Want mensen zijn visueel ingesteld en het handig om een plaatje te maken. Weet je soort van ik gebruik gewoon shorts. Ja andere taal daarvoor en ik probeer een beetje weg te blijven, maar dat ligt heel erg aan je doelgroep. Dus andere groepen kunnen denk ik dat prima handelen. Maar dat kon bij mij niet. En ik heb ook gemerkt voor mezelf en voor mij hoeft het niet mystiek meer gemaakt te worden dan het is, want het is al krachtig genoeg, weet je. Dus je hoeft er niet nog een hele magische laag op te leggen om te overtuigen. Het is al gewoon best wel overtuigend met zichzelf. En ja, soms. Sommige opstellers doen dat heel erg, die maken echt minder contact field en dan ben je helemaal aangesloten en weet ik het allemaal. Maar voor mij helpt dat niet in de overtuiging. En volgens mij heeft het de methode ook niet nodig. Kijk, we weten niet helemaal hoe het werkt, weten we gewoon niet en er gebeuren dingen als je als representant bent of je gebeuren in het proces. Ik ook, mezelf ook elke keer weer verbazen. Oh oké, weet je en en of dingen die je zelf ervaart of zo. Ja die kan ik niet helemaal verklaren of zo. Maar ja, ik denk altijd met heel veel dingen in het leven kan ons verklaren dus dat is niet ja eh, ja, dat is gewoon bijzonder of zo. Of dat je gewoon ja dingen als intuïtie of een soort opeens een inzicht of een ingeving krijgt. Ja, weet ik ook niet waar dat vandaan komt, maar ja.

Sofie [00:04:45] Dat is voor jou dus niet problematisch of zo. Je probeert er ook gewoon niet te veel de nadruk op te leggen of daar Ja.

Salome [00:04:52] Ja, dat is wat ik doe. Ja, ik, ik, ik zit mij niet in de weg. En eh, eh nee, ik leg er niet zo de nadruk op. En het heeft dus ook te maken met mijn doelgroep die dat weet je. Dus dat is ook je moet de taal spreken, een beetje wat wat dus dat zit.

Sofie [00:05:09] Ja, want dat is voor mij ook nog wel een zoektocht, omdat ik nu natuurlijk voor die beperkte. Ik noem ze de coalition of the willing, de mensen die ik gevonden heb om deel te nemen. Ik zit daar natuurlijk ook nog met die facilitator die zelf therapeut is en dus ook de woorden innerlijk beeld of morfogenetische veld gebruikt. Ehm, ja dus daar wil ik ook een beetje van weg gaan. Gewoon om meer mensen te kunnen bereiken om in die ervaring te stappen. Omdat ik wel vermoed dat ook als ik het uit de therapeutische context trek, zoveel mogelijk dat het ja veel meer specifiek kan worden of zo en dat ja dat er dat er meer mensen toe uitgenodigd kunnen worden. Dus ik ga het woord opstellingenwerk denk ik ook weglaten daaruit. Ehm om om daar ook geen valse verwachtingen rond te creëren. Want ik ik geloof wel dat dat therapeutisch kader in mijn veld wel een risico is dat.

Salome [00:06:08] Mensen daarom meedoen of.

Sofie [00:06:10] Wat En waar brengt je dan allemaal mee? En je moet het dan ook als begeleider wel kunnen kunnen dragen dan houden. Ja, jij hebt. Je vertelde zelf dat je als wetenschapper de methode gebruikt, maar zelf ik kreeg een opleiding in opstellingenwerk of je hebt alleszins geen therapeutische achtergrond.

Salome [00:06:30] Maar ik heb dus heel veel opstelling, heel veel opleidingen gedaan in opstellingenwerk. Geel mag ik wel opsteller heten. En ja, ik heb dus toen ik toen ik ermee in aanraking kwam als eerst als representant, maar om het zelf gewoon mijn toen mijn wereldbeeld en mijn gebeuren te begrijpen waar ik in zat.

Sofie [00:00:02] Heel veel ook zelf opleiding in gedaan. Ik heb gewoon wel besloten ik word geen therapeut omdat ik vind dat ik ook achtergrond mis. En ik word ook geen consultant of zo. Of een trainer. Ik wil ik. Ik hou gewoon van deze academische gebeuren en ik hou ook van bij een bedrijf of gewoon bij een instelling te werken. Ik wil geen zelfstandige worden en ik wil niet de hele dag door maar opstellingen begeleiden of invliegen en dan weer weggaan. Ik wil gewoon in de klei staan zeg maar. Dat was persoonlijke keuze, dus ik denk ook niet dat ik de beste opsteller van de wereld is, maar ik gebruik het wel. Ik ben er wel in opgeleid en ik gebruik wel eh nou toch regelmatig in het onderwijs. Ja, maar ja.

Salome [00:00:46] Wat ervaar jij dan als dat als begeleider noodzakelijk is om dit goed te kunnen begeleiden in een andere dan therapeutische context?

Sofie [00:00:56] Oh, dat is een hele lastige vraag. Dat kan ik niet niet zo beantwoorden. Kijk. Er zijn. Ik weet niet of het bij het instituut waar jij opleiding hebt gedaan, maar er zijn opleidingen in organisatie als IS, systemisch organisatieopstellingen en team opstellingen. Dus ik denk wel daar en daar moet je wel wat in doen om zelf het kunnen te kunnen begeleiden, anders wordt je geleid of dan zie je het niet en dan word je ook denk ik sneller een beetje meegenomen. Dus ja, ik denk altijd een opstelling begeleiden kan je niet zo maar ook niet als je twee keer hebt deelgenomen Dat je denkt oh het is geen trucje, het is. Het is echt een hele krachtige methode dus om echt opstellingen te begeleiden. Kijk een beetje wat ze neerzetten en dat laten ervaren. Dat kan wel, maar als je echt opstellingen gaat begeleiden zou ik een opleiding doen.

Salome [00:01:44] Ja, want het is. Ik heb het dus zelf geprobeerd. Ik ben naar Skopje gegaan op uitwisseling in Noord Macedonië om daar eens een keertje zo'n opstelling te gaan begeleiden in een museum als niet therapeut en zelfs niet als opgeleide opsteller hè. Ja ja, poef, dat was zo. En ik had ook de pech van voor een groep te staan die allemaal al ervaring hadden met optrekken.

Sofie [00:02:10] Het is het is een. Het is een kracht, het is echt een en en een ambacht. Je hoeft er echt geen zes jaar voor te studeren, maar het is wel een ambacht. En ik? Ik zou echt. Als je het zelf gaat begeleiden zou ik zorgen dat je iets van opleidingen krijgt. En ik zou ook heel kritisch zijn met waar je die opleiding doet, want er is een wildgroei aan van alles. Iedereen, weet je, ik kan me. Iedereen kan zich morgen een opleidingsinstituut openen. Ik zou ook heel kritisch zijn, maar zou ik echt iets van een opleiding doen? Want het is een ambacht, dus je zit ook. En ook als je met teams werkt of gewoon met gezonde vrijwilligers, zeg maar niet met patiënten, zou ik altijd ja, ja, ja, dat dat dat. Dat brengt jezelf veel meer. Dan haal je er meer uit. En ja, anders is het toch een beetje soms een beetje een trucje. En ik heb gewoon gemerkt als je het is, het is een krachtig gebeuren, maar je opent wel een soort veld en. Het kan ook echt met je aan de haal zeg maar. En dan heb je het niet in de hand. En dan gebeuren dat. Gebeuren er dingen op mijn werk je wel met mensen en soms niet dat je meteen mensen heel erg veel schade toebrengt, maar dan is het misschien niet effectief. Of ja, nou ja. Dus dat zou ik kan niet zo drie dingen noemen, vandaar. Dat moet je kunnen. Maar ik zou gewoon ja jezelf een soort opleiding gunnen daarin om dat te doen.

Salome [00:03:35] Ja, maar ik ga die vraag ook nog eens stellen aan mensen die het begeleiden. Wat moet je dan zien?

Sofie [00:03:41] Ja, ja, ik. Ik merk ook wel met andere trainers, bijvoorbeeld collega's, een beetje wat trainer, maar niet systemisch geschoold. En ik stel andere vragen en ik zie andere dingen als een team zich opstelt. Het is echt dat dat dat systeem lezen, maar dat vraagt wel ervaring. En ik? Ik merk elke keer terwijl ik echt echt niet de beste ben en zo hoor je het niet. Het zijn mensen die dat veel beter kunnen, maar dat ik wel dan. Je voelt die kan zo'n beetje de tussendoor lezen. Of je voelt die systemische vragen of waar gaat dit eigenlijk over? Waar draait dit allemaal om, zeg maar.

Salome [00:04:21] Je zit in een andere laag.

Sofie [00:04:23] Je ziet het is een soort Ja, weet je, ik denk net zo als je misschien een muziekinstrument leert bespelen, dan hoor je op een gegeven moment en dat is dit ook een beetje, want ik kan niet goed uitleggen. Op een gegeven moment snap je waar het om gaat, maar je dan zie je ook als dingen niet echt zijn. Weet je als mensen toneelspel, stukje opvoeren of zich laten meevoeren. Of ik denk oké, dit is een persoonlijk iets voor jou, weet je. Maar dat dat snap je. Dus daar kan je onderscheid in maken en ook een beetje dat je het het systemische eruit haalt in plaats van al die individuele verhalen en dat geklater en dat weg. En dat ik opeens denk oh, maar hier gaat het over.

Salome [00:05:00] Ja, dat heb ik dan. Ja.

Sofie [00:05:02] Ja, snap je?

Salome [00:05:04] Ja, heel erg, want dat heb ik ook ervaren. Zo ook wanneer mensen in hun hoofd schieten en van alles te beginnen vertellen of denken dat ze een rolletje moeten spelen.

Sofie [00:05:13] Dat gebeurt.

Salome [00:05:14] Ook en dan merk je inderdaad en dan moet je dat inderdaad wel kunnen terugbrengen naar.

Sofie [00:05:20] Waar ik aan werkte, Helemaal los.

Salome [00:05:24] Ja.

Sofie [00:05:24] Ook omdat ik denk van oh ja, omdat er zoiets in zit van oh ja, ik ben nu connected met iets en ik krijg iets doorgeseind en zo dat ze dus helemaal. Maar ik heb mensen in verschillende sets dezelfde mensen, verschillende settings gezien, elke keer dezelfde rol spelen en dan zeggen ze oh ja, dan is dat kennelijk in verbinding met jou. En dan denk ik nee, dat is misschien ook wel gewoon jouw persoonlijke ding. Dat jij elke keer die zo reageert weet je. En eh ja, en er zijn ook gewoon echt mensen die. Ja, nou ja, dus ik, ik kan er zelf niet zo goed tegen die daar heel veel drama op maken. Meteen huilend op de grond gaan liggen en ik ja, ja en zo.

Ja, het kan heftig zijn, maar je moet goede representanten zijn wat zijn, zuiverder zeg maar. Dus dat moet je als begeleider ook weer netjes weten te doen. En wat het systemische is en dat dat is ook wij zijn allemaal onderdeel van het systeem. Dus ook als jij als begeleider weet je, je bent ergens ook onderdeel van dat van daarvan. Dus het is heel makkelijk om ingezogen te raken, want jij bent altijd ook onderdeel daarvan. Je wordt heel makkelijk onderdeel van iemands verhaal en ik heb bij mezelf ook wat gemerkt en ik denk nou ik zit hier, Ik ben een onderdeel van een opstelling. Als begeleider weet je of dat je echt jezelf kwijt bent of dat ik niet meer goed kan luisteren bijvoorbeeld. Weet je dat? Zijn. Nou ja.

Salome [00:06:50] Ja. Klopt ja, want ik zit daar. Je stelde daarnet voor van. Het is interessant om eens te kijken naar het beeld dat is ontstaan in. Maar ik zit daar natuurlijk ook met twee lijnen. Enerzijds het systemische beeld van de deelnemers ten opzichte van elkaar en. De groep en anderzijds het beeld van het kunstwerk dat aan het opstellen zijn. Ik denk dat ik daar nog niet voldoende.

Sofie [00:07:21] Daar kan je over nadenken. In ieder geval, je hebt al die lagen gedefinieerd of die heb je al voor jezelf helder. Dat is heel goed en ik denk dat echt, want ik dat dit weet ik zelf ook niet, zeg maar. Maar ja, weet je, de kunsten zijn natuurlijk ook super oud En ik heb ook wel eens gedacht ik denk kunstwerken laten misschien ook wel eens een opstelling zien dat je die laat. Die communiceren natuurlijk ook non-verbaal. Weet je dus wat, wat, wat komt er uit? En ja, ik weet niet, misschien is dat, kan het misschien zelfs waar zijn dat zo'n opstelling ook een projectie is of iets daarmee te maken heeft, dat vind ik wel interessant ja.

Salome [00:07:59] En dat is echt nog iets waar ik nog veel meer werk in zal hebben. Om daar nog verder.

Sofie [00:08:03] Onderzoek naar is ook waarschijnlijk nog niet veel over, dus dat is misschien wel meer iets om in gedachten te houden. En misschien is dat ook voor te veel voor dit onderzoek nu.

Salome [00:08:11] Ja, ja, absoluut.

Sofie [00:08:13] Je kan eens kijken als je bij bepaalde kunstwerken of dan het beeld van de opstelling. Vaak hetzelfde is of juist anders? Ja. Gaan mensen dichtbij ze bij elkaar staan of is er een bepaald patroon Of zie je iets gebeuren bij bepaalde kunstwerken? Ja, roept het iets op, want ik kan me voorstellen dat een kunstwerk een veld oproept. Of ik gebruik zelf dat woord, maar weet ik wel iets? Daar is natuurlijk ook voor bedoeld dat het iets in ons oproept. Ja.

Salome [00:08:44] Ja, ja, ja. En daar zie ik een belangrijk verschil in taal dat jij zegt. Je zegt van wat roept het in je op, wat ervaar je? Dat is helemaal iets anders dan wat ik zei daarnet van hoe is het om hier te zijn? Ja, ja, ja, ik snap het.

Sofie [00:09:01] Ja, maar dat is ook van wat, wat je wat ik nu gebruik om het te beschrijven of wat ik zou zeggen als facilitator. Ik zou. Ik zou vaker zeggen inderdaad van ja, hoe is die plek? Of vertel wat daarover. Of.

Salome [00:09:13] Ja, oké. Ehm. Want inderdaad, ik uhm, ik ben heel blij dat ik bij jou terecht kon, want ik mis de literatuur en bronnen die belangrijk kunnen zijn voor mijn onderzoek. Wat ik mij afvroeg heb jij ook opstellingenwerk op basis van de beschrijvingen van de community die jij verzamelde zelf ook kunnen beschrijven?

Sofie [00:09:41] Hoe bedoel je?

Salome [00:09:42] Als een soort definitie die je daaraan zag?

Sofie [00:09:44] Ja, dat je er een artikel over geschreven, dat kan ik je sturen. Oké, dus ik kan je. Zo kan je mijn artikelen sturen. Dan kan je er zelf even doorheen bladeren welke welke handig zijn. Niet allemaal kunnen lezen, maar kijken.

Salome [00:09:57] Ja, oké. Uhm. Uh ja. Uhm. Je hebt daarnet het begrip Proxemics laten vallen. Zijn er nog begrippen of begrippen die je aan je onderzoek relateert, of aan opstellingenwerk gerelateerd of. Ja, ja.

Sofie [00:10:20] Nou, in jouw context was dit het eerste wat me te binnen schoot. Kijk, er zijn ook al systemen thinking zeg maar. Er is ook al honderd jaar oud en er zijn veel meer. Ook filosofen uit Meer dus de de sociale wetenschappen zeg maar, die ook over systemen geschreven hebben. Bourdieu is een hele bekende van hen. Wat maakt nou een systeem van mensen? Ehm, dus dat was eigenlijk ook Dat vond ik wel gewoon grappig om te ontdekken dat ik dacht nou, Heidegger heeft.

Sofie [00:00:03] Ik heb nog één vraag van de stukjes van het werkingsmechanisme. Welke stukjes heb je daarvan al gedetecteerd of staan die ook in jouw artikelen?

Salome [00:00:14] Zo ja, kan je artikel nou één onderdeel is in die boxen mixen? Ik zeg nou, dat is een taal die we eigenlijk al spreken, dus dat is een taal die je gebruikt met opstellingen en alles ander onderdeel is van de mensen. Wij leven in groepen, dat is ook bekend. Weet je, we zijn sociale dieren, dus je wordt vanaf je geboorte gesocialiseerd en wij nemen gewoon alle impliciete kennis over van onze sociale groep. Ja, en een kind van vier weet al van oh dat bij mijn vriendje mag ik eten, bij de buurvrouw mag ik dat en thuis moet ik dat niet doen, weet je, Dus dat is al die heeft dat allemaal al geleerd zonder. Dus wij zijn echt sterren, mensen en dieren in gewoon opnemen van impliciete kennis van het systeem. Dat is dus ook niks magisch van oh dat je weet. Dus ik kijk, misschien weet ik inderdaad niet precies wat er met mijn oma gebeurd is vroeger, maar een kind kan echt wel voelen of het geheim is of dat er iets is waar niet over gesproken mag worden of dat daar is iets mee, weet je, dat is echt. Ja, dat dat dat dat is, dat die impliciete kennis overdracht van sommige dingen doe je wel, doe je niet. Dat kan wel, dat kan niet en dat is gewoon eigenlijk socialisatie. En wij worden allemaal gesocialiseerd. Ja, en dus dus dat is ook een stuk dus dat je dat die kennis meeneemt. Nou en dan dus. Dat zijn eigenlijk twee onderdelen met dat system thinking zeg maar. Ja, er zijn onderdelen waarvan ik denk nou dat kan ik altijd heel goed uitleggen en zo. Dat is het werk wat gewoon het lastigste is om echt te duiden wat er precies in die opstelling gebeurt. Zeg maar met die representatieve perception. Als je representant wordt, en dat is ook mijn eigen ervaring, ja, dan is er inderdaad een soort weten. Wat ik ook niet goed weet en ik weet ook niet van is dat nou omdat ik tussen de regels door heb geluisterd zeg maar. Weet je ook moet jouw moeder representeren? Je hebt daar net iets over verteld, al is het maar één zin, weet je, Is het dat ik zo goed kan, kan, kan luisteren of voelen? Is dat het of is het iets anders? Of is het een soort archetype wat in mij oproept of zo ja, of een collectief will do whatever, dat weet ik niet.

Sofie [00:02:26] Nee, want bij ons in mijn experiment is het ook zo dat de deelnemers aspecten van het werk kiezen samen om. Want ik werk niet meer met een vraagsteller omdat dat dan te individueel wordt om die collectieve ervaring te hebben. Kijken we samen en kiezen we dan aspecten die we dan representeren? De deelnemers kiezen dan ook zelf een plek in de ruimte. En ehm. Ja, nu weet ik niet meer wat ik erover wil zeggen. Ja.

Salome [00:02:57] Die representanten. Perceptie.

Sofie [00:03:03] Nee, ik ben het kwijt. Ja. Nee. Dat het. Nee, ik komt niet meer terug. Maakt niet uit.

Salome [00:03:12] Ehm anders. Ik stuur je gewoon een paar artikelen van mij. Kijk maar of je er een beetje iets aan hebt of doorheen komt. Ja, en ik stuur je ook een link met een. Over naar een YouTube video over System Thinking gaat niet over opstellingen, maar die gebruik ik bijvoorbeeld ook wel in het onderwijs om uit te leggen. Ehm. En ja, als je dan nog vragen hebt moet je maar eventjes mailen.

Sofie [00:03:40] Sorry als ik Als ik bepaalde dingen gebruik voor mijn onderzoek die jij gezegd hebt, laat ik dat even nalezen Aan jou om te zien of ik correct begrepen heb. Ja oké super!

Salome [00:03:51] En ik ben heel erg benieuwd naar uiteindelijk de uitkomst van dit verslag lijkt me heel erg leuk om te lezen! Fijn, daar kan je ook in Antwerpen. Ja nou als ik een keer naar Antwerpen ga, dan laat ik het weten.

Sofie [00:04:05] Ja zeker. Het Middelheim museum bezoeken is prachtig.

Salome [00:04:10] Daar ga ik zeker een keer heen.

Sofie [00:04:12] Fijn! Dank je wel! Salome om mee te doen, was echt heel behulpzaam.

Salome [00:04:17] Fijn! Dank je wel.

Sofie [00:04:18] Oké, fijne dag nog.